

ע"פ 24725/02/21 - המשרד הנקי נקיון ואחזקה (1987) בע"מ נגד מדינת ישראל

בית הדין הארצי לעבודה

ע"פ 24725-02-21

ניתנה ביום 10 מרץ 2021

המבקשת

המשרד הנקי נקיון ואחזקה (1987) בע"מ

המשיבה

מדינת ישראל

בשם המבקשת - עו"ד שלמה בכור

בשם המשיבה - עו"ד ענבר סהראי

החלטה

השופט מיכאל שפיצר

1. המבקשת הורשעה בבית הדין האזורי לעבודה תל אביב (השופטת שרה מאירי; הע"ז 64901-03-18) בהכרעת דין מיום 4.10.2020, בעבירות שיוחסו לה בכתב האישום; העסקת עובד זר שלא כדין לפי הוראות סעיף 2(א)(1) לחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991 (להלן - החוק) והעסקה ללא היתר לפי הוראות סעיף 2(א)(2) + סעיף 1 יג לחוק. בגזר דין מיום 29.12.2020, הטיל בית הדין האזורי על המבקשת קנס כספי בסכום של 51,000 ₪, שישולם ב-3 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך של 17,000 ₪ לכל תשלום, כאשר הראשון שבהם ישולם החל מיום 29.1.2021. בנוסף, חייב בית הדין האזורי את המבקשת לחתום על כתב התחייבות להימנע מביצוע עבירות בהן הורשעה לתקופה של 3 שנים.

2. על פסק דינו של בית הדין האזורי ערערה המבקשת לבית דין זה ובמקביל, הגישה המבקשת בקשה לעיכוב ביצוע תשלום הקנס עד להכרעה בערעור. יצוין שבמרכז הבקשה, טענת המבקשת כי מדובר בהרשעה חמורה וחריגה, שכן הוצגו לבית הדין קמא אשרות בנות תוקף של העובד. לטענתה, "לאור סיכויי הערעור, גובה הקנס ותקופת הקורונה שפגעה קשות במבקשת, מבוקש להורות על עיכוב ביצוע גזר הדין עד להכרעה בערעור".

3. המשיבה מתנגדת לבקשה מהנימוקים הבאים:

א. הלכה היא שאין מקום לעכב תשלום קנס.

עמוד 1

ב. טענת המבקשת כי לעובד היו אשרות בנות תוקף נדחתה לגופה, וממילא אין בטענה זו כשלעצמה כדי להצביע על סיכויי הערעור, שאינם גבוהים. זאת ועוד, המשיבה הגישה לבית הדין קמא תעודת עבודה ציבור מטעמה, ממנה עולה שהעובד לא החזיק ברישיון הרלבנטי בתקופה המיוחסת למבקשת בכתב האישום.

ג. המבקשת לא טענה ולא הוכיחה כיצד תשלום הקנס יכביד עליה, אם בכלל, וכאשר מדובר בחברה ותיקה, יציבה ומבוססת. בנוסף, ככל שהמבקשת תזכה בערעורה, הרי שנמוג החשש לעניין קשיי ההשבה, שכן מדובר בחיוב כספי לטובת אוצר המדינה.

4. המבקשת, בתשובתה, טוענת שאין חולק כי לעובד הייתה אשרה בת תוקף ביום הבדיקה ואף עד לחודש אוגוסט לשנת 2015, וזו אושרה על ידי עדה מטעם המאשימה במסגרת ההליך בבית הדין קמא.

דין והכרעה

5. לאחר שנתתי דעתי לכלל נסיבות המקרה, לפסק דינו של בית הדין האזורי ולטענות הצדדים בבקשה, הגעתי למסקנה כי יש לדחות את הבקשה.

6. יפים לענייננו נימוקי החלטתו של חברי השופט (כתוארו אז) אילן איטח הדוחה בקשה לעיכוב ביצוע תשלום קנס:

"אשר לעיכוב ביצוע תשלום הקנס: לא מצאתי בנימוקי הבקשה כל טעם המצדיק את עיכוב ביצוע קנס כספי. כידוע, בית משפט זה אינו נוהג לעכב את ביצועו של עונש תשלום קנס שהושת על אדם. זאת, כיוון שבניגוד לעונש מאסר ולרציונאל העומד מאחורי אמות המידה שנקבעו בבית המשפט העליון לעיכובו, תשלום קנס, ככלל, לא עלול לגרום למי שמערער על העונש שהושת עליו נזק בלתי הפיך במידה ויזוכה בסופו של דבר. בית המשפט יעכב את ביצוע עונש תשלום הקנס רק אם ישתכנע שאין ביכולתו של המבקש לעמוד בתשלום. חשש זה אינו מתקיים כאשר מדובר בחיוב כספי לטובת המדינה, שחזקה עליה כי תשיב למבקש את כספו אם יזכה בערעורו." (ע"פ (ארצי) 8598-05-13 פ"ר - מדינת ישראל וההפניות שם (9.6.2013)).

בענייננו, המבקשת לא הוכיחה את טענתה לעניין הנזק שעלול להיגרם לה מה גם שבית הדין האזורי איפשר את תשלום הקנס לשיעורין. בנוסף, הכרעת דינו של בית הדין האזורי, העוסקת בשאלת העסקתו של עובד זר שלא כדין וללא היתר, מושתתת ברובה אם לא כולה, על יסוד ממצאים, עדויות וחומר הראיות שהובאו לפניו. הגם שלא ניתן לשלול את סיכויי הערעור, אני סבור שאין מקום בשלב זה להורות על עיכוב ביצוע גזר הדין.

על יסוד האמור לעיל ושעה שמדובר בתשלום קנס בסכום שאינו גבוה למדי, ושאינו כמובן חשש כי המדינה תשיב

למבקשת את כספה ככל שתזכה בערעורה, אין מנוס מדחיית הבקשה.

7. **סוף דבר** - הבקשה לעיכוב ביצוע תשלום הקנס נדחית.

ניתנה היום, כ"ו אדר תשפ"א (10 מרץ 2021) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.